

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К.Д. УШИНЬСЬКОГО»
КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ, СОЦІОЛОГІЇ
ТА МЕНЕДЖМЕНТУ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ПІВДЕННО-УКРАЇНСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ СОЦІОЛОГІЧНОЇ АСОЦІАЦІЇ УКРАЇНИ

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ТА
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ПІВДЕННО- УКРАЇНСЬКІ НАУКОВІ СТУДІЇ

14-15 грудня, 2022 р.

м. Одеса





***Всеукраїнська науково-практична
конференція
студентів та молодих вчених
із міжнародною участю***

Програма та матеріали виступів учасників

***ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКІ
НАУКОВІ СТУДІЇ***

технікою, природою. Але такі люди не завжди розуміють усю важливість та глибину своїх слів.

Справа в тому, що взагалі без суспільства можна нормально почуватися тільки в тому випадку, якщо йде усвідомлення і відчуття в собі сили, щоб створити нове альтернативне оточення. Якщо ж відлучення відбувається насильно або через випадковість, тоді дуже складно пережити таку ситуацію. Не всі здатні це витримати, тому починається депресія чи нав'язливе бажання самогубства.

Як висновок можу сказати, що людина поза суспільством без усвідомленого рішення та сильного характеру стає звіром. Неможливо або вкрай важко інтегруватися в суспільство, не перебуваючи взагалі в ньому або після довго відсторонення.

Література:

1. <https://kickscontest.ru/sochineniya/vne-obshchestva.html>
2. <https://travelerscoffee.ru/tomatoes/mozhno-li-zhit-bez-lyudei-argumenty-iz-literatury-na-temu-chelovek/>
3. <https://boom.ms/puteshestvennik-propal-v-pustyne/>
4. <https://sigma-z.ru/neveroyatnaya-istoriya-dika-proenneke-cheloveka-kotoryj-30-let-zhil-v-odinochestve-v-dikoj-prirode-alyaski/>

Швайка Валерія,

*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальність 014 Середня освіта (Українська мова і література)*

*Науковий керівник: **Петінова Оксана**, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності, доктор філос. н., професор
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна*

ВИЇЗД І ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ ЗА КОРДОНОМ ПІД ЧАС ВІЙНИ

До 2022 року мало хто замислювався над тим, скільки людей щорічно виїжджає за кордон з України. Зазвичай, причиною міграції українців був матеріальний аспект і прагнення до покращення умов життя. На жаль, народ із більшою інтенсивністю почав мігрувати, коли відбулося вторгнення росії на територію України, вже не через прибуток, а задля збереження життя. Зараз наша країна знаходиться у скрутному становищі через те, що велика кількість людей виїхали за її межі. Народ хвилюють різножанрові запитання: «Правила перетину кордону у військовий час?», «Як до мене будуть ставитись українці,

які залишилися?», «Хто може виїхати з України?», «Який рівень проживання за кордоном?», «Чи зможу я повернутися назад і як скоро це відбудеться?»...

З початком війни 5,8 мільйонів українців ухвалили одне з найскладніших рішень у своєму житті – залишити Батьківщину. У цей момент (формально чи ні) вони отримали новий для себе статус – статус біженця. Успішні власниці бізнесу, лікарки, вчительки, бухгалтерки, економістки бігли до кордонів України з однією валізою (а то й без неї), тримаючи на руках дітей та тварин. Весь світ облетіло відео хлопчика з іграшкою, який плаче, йдучи пішки до пункту пропуску.

Всі країни ЄС, що межують з Україною, дозволяють в'їзд на гуманітарних підставах усім людям, які рятуються від війни в Україні, незалежно від того, чи є у них біометричний паспорт. Це ж стосується і дітей. Якщо у них є українське громадянство і біометричний паспорт, вони можуть в'їхати до ЄС, пред'явивши цей документ на кордоні. У всіх інших випадках країни ЄС прийматимуть їх на гуманітарних підставах.

Майже у всіх європейських країнах з початку весни була запущена процедура надання статусу тимчасового захисту для українців. Процедура нова, і прописували її нашвидкуруч.

Європейські країни інтегрують українських гостей у своє суспільство. Але навіть за кордоном наші співвітчизники мають залишатися українцями! І в цьому їм вже має допомогти Україна. Зокрема, потрібно розглянути питання відкриття «Українських домів» – культурних центрів, де українці зможуть вирішити певні організаційні питання, поспілкуватися між собою, взяти участь у культурних заходах тощо.

Наразі, за даними польських рекрутерів, близько 80 тисяч українців вже знайшли роботу. В Чехії – 24 тисячі. Як у Польщі, Чехії, так і в інших країнах, діти пішли до місцевих шкіл та садків. Додому в Україну повернулися, за даними ООН, 1,5 мільйонів людей. А 4,3 мільйона, тобто трохи менше 10% населення нашої країни, поки що там, у гостях.

Громадяни України, які виїхали з України під час дії воєнного стану не на умовах гарантованої фінансової підтримки ЗСУ, і не мають документів, що підтверджують право на відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації, для в'їзду в Україну мають добровільно перерахувати на спеціальний рахунок для збору коштів на підтримку ЗСУ суму, яка дорівнює 10 розмірам прожиткового мінімуму для працездатних громадян (наразі це 26 тис. грн), за кожен місяць перебування за межами України під час дії воєнного стану.

Коли росія продовжує обстрілювати Україну ракетами, коли щодня гинуть мирні люди, рішення залишитися за кордоном у безпеці – правильне. Тим більше, що більшість з тих, хто виїхав, — це жінки та діти. І багатьох із них окупанти позбавили житла, роботи та спокою. Але війна закінчиться, ми переможемо, і дуже важливо, щоб мільйони наших людей захотіли повернутися до своєї країни.

В Україні – їхня сім'я, їхнє минуле та майбутнє. Але й для майбутнього країни ці мільйони людей необхідні, як повітря. Якщо раніше виїзд українців на трудові заробітки спричиняв кадровий голод у робітничих спеціальностях, то зараз держава, повернувшись з війни, може зіткнутися з дефіцитом лікарів, учителів, бухгалтерів. Половина підприємців та креативників – теж вони. Без них на нас чекає колосальна втрата трудового ресурсу, економічна криза та криза ідей. Не кажучи вже про кризу демографічну – кому народжувати та виховувати нове покоління українців, на міць якої держави буде працювати це нове покоління?

Переконана, що патріотизм та віра в Україну, яка своєю незламністю та мужністю підкорила весь світ, змусить більшість наших людей повернутися. Зараз, під час війни, багато хто зробив переоцінку своїх цінностей. Ми всі переконалися, що немає нічого важливішого за людське життя, здоров'я та безпеку. Ми зрозуміли, як важлива впевненість у завтрашньому дні, відчуття товариського плеча, чесність і єдність. Ми усвідомили, як усі ми любимо свій дім, свою землю та свій народ. І коли ми переможемо, ми будуватимемо нову країну, де ці цінності будуть базовими.

Держава має чітку стратегію швидкої відбудови європейської України. Це і нові стандарти будівництва, і комфортні міські простори, і сучасна інфраструктура, а також незалежність в енергетиці, відновлення промисловості, інвестиції у високі технології, кліматична модернізація. Але найголовніше – це люди: їхнє здоров'я, безпека, добробут та комфорт.

Вимушений переїзд – це завжди складно. Не соромтеся просити допомоги у волонтерів, розпитувати представників закладів освіти про деталі. Всі розуміють, що в стресовій ситуації складно орієнтуватися, проте ви не одні і можете розраховувати на допомогу та підтримку як в Україні, так і за її межами.

Повномасштабна війна в Україні так чи інакше зачепила кожного й кожну. Навіть ті, хто давно виїхали з нашої країни, не залишаються осторонь загальнонаціональної біди, регулярно надсилають гуманітарні вантажі на Батьківщину та ведуть активну боротьбу на інформаційному фронті.

Всі ми маємо величезний фронт робіт з відновлення країни, хоча, скоріше, побудови нової країни – країни нашої спільної мрії. Для цього потрібні сили, руки, ідеї та сміливість, якою ми вже вразили весь світ. У той момент, коли жовто-блакитний колір у світі наймодніший, а фраза «Я – українець», нарешті, звучить гордо, у нас з'явився реальний шанс побудувати найпотужнішу і найсучаснішу у світі країну. Країну можливостей та перспектив. В якій хочеться жити і в яку дуже хочеться повернутися якомога скоріше.